Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Σεπτεμβρίου 1985

για την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων φαρμακευτικής και για τη λήψη μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης για ορισμένες δραστηριότητες του φαρμακευτικού τομέα

(85/433/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 253 της 24.9.1985, σ. 37)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 85/584/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985	L 372	42	31.12.1985
►**M2**	Οδηγία 90/658/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 1990	L 353	73	17.12.1990

▼B

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Σεπτεμβρίου 1985

για την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων φαρμακευτικής και για τη λήψη μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης για ορισμένες δραστηριότητες του φαρμακευτικού τομέα

(85/433/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 49 και 57,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3]

Εκτιμώντας:

ότι κατ' εφαρμογή της συνθήκης, απαγορεύεται από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου κάθε δυσμενής διάκριση με βάση την ιθαγένεια, όσον αφορά την εγκατάσταση και την παροχή υπηρεσιών· ότι η τοιουτοτρόπως πραγματοποιουμένη αρχή της ίσης μεταχειρίσεως με τους ημεδαπούς εφαρμόζεται ιδίως κατά τη χορήγηση άδειας που ενδεχομένως απαιτείται για την ανάληψη ορισμένων δραστηριοτήτων, καθώς και για την εγγραφή ή τη συμμετοχή στις επαγγελματικές οργανώσεις ή συλλόγους·

ότι κρίνεται ωστόσο ενδεδειγμένο, να προβλεφθούν ορισμένες διατάξεις που να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση του δικαιώματος εγκαταστάσεως·

ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 54 παράγραφος 3 στοιχείο η) της συνθήκης, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να μην παρέχουν οποιαδήποτε ενίσχυση, η οποία θα ήταν δυνατό να νοθεύσει τους όρους εγκαταστάσεως·

ότι το άρθρο 57 παράγραφος 1 της συνθήκης προβλέπει την έκδοση οδηγιών για την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων·

ότι έχοντας υπόψη τις υφιστάμενες σήμερα ανισότητες μεταξύ των τύπων φαρμακευτικής εκπαιδεύσεως που παρέχονται στα κράτη μέλη, είναι αναγκαίο να προβλέπονται ορισμένες συντονιστικές διατάξεις οι οποίες επιτρέπουν στα κράτη μέλη να προβαίνουν στην αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων· ότι ο συντονισμός αυτός πραγματοποιείται με την οδηγία 85/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 1985 για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν ορισμένες δραστηριότητες στον τομέα της φαρμακευτικής [4]·

ότι η είσοδος σε ορισμένες δραστηριότητες του φαρμακευτικού τομέα εξαρτάται σε ορισμένα κράτη μέλη όχι μόνον από την απόκτηση του διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου αλλά και από την περάτωση συμπληρωματικής πρακτικής ασκήσεως ή την ύπαρξη επαγγελματικής πείρας· ότι επειδή δεν υπάρχει ακόμη σύμπραξη των κρατών μελών στο επίπεδο αυτό, πρέπει, για την αντιμετώπιση των ενδεχομένων δυσχερειών, να αναγνωρίζεται σαν επαρκής προϋπόθεση κατάλληλη πρακτική εμπειρία ίσης διάρκειας, που αποκτήθηκε σε άλλο κράτος μέλος·

---

(1) ΕΕ αριθ. C 35 της 18. 2. 1981, σ. 6, και ΕΕ αριθ. C 40 της 18. 2. 1984, σ. 4.
(2) ΕΕ αριθ. C 277 της 11. 10. I983, σ. 160.
(3) ΕΕ αριθ. C 230 της 10. 9. 1981, σ. 10.,
(4) Βλέπε σελίδα 34 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

▼B

ότι, ορισμένα κράτη, στα πλαίσια της εθνικής πολιτικής τους για τη δημόσια υγεία, η οποία αποσκοπεί στην εξασφάλιση ικανοποιητικής διανομής των φαρμάκων στο σύνολο της επικράτειάς τους, περιορίζουν τον αριθμό των νέων φαρμακείων που επιτρέπεται να δημιουργηθούν, ενώ άλλα κράτη δεν έχουν θεσπίσει παρόμοια διάταξη· ότι, με τις συνθήκες αυτές είναι πρόωρο να θεσπιστεί· ότι τα αποτελέσματα της αναγνώρισης των διπλωμάτων, βεβαιώσεων και άλλων τίτλων φαρμακευτικής, θα πρέπει να επεκτείνονται και στην άσκηση των δραστηριοτήτων φαρμακοποιού ως κατόχου φαρμακείου ανοικτού στο κοινό λιγότερο από τρία χρόνια· ότι το πρόβλημα αυτό πρέπει να επανεξεταστεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο εντός ορισμένου χρόνου·

ότι, όσον αφορά την κατοχή του τίτλου εκπαιδεύσεως, επειδή μια οδηγία αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων δεν συνεπάγεται αναγκαστικά και την ουσιαστική ισοτιμία της εκπαιδεύσεως στην οποία αναφέρονται τα διπλώματα αυτά, πρέπει να επιτρέπεται η χρήση τους μόνο στη γλώσσα του κράτους μέλους καταγωγής ή προέλευσης·

ότι, προς διευκόλυνση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας από τις εθνικές διοικήσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τους δικαιούχους που πληρούν τις προϋποθέσεις που απαιτεί η παρούσα οδηγία την υποβολή, μαζί με τους τίτλους εκπαιδεύσεώς τους, πιστοποιητικού της χώρας καταγωγής ή προέλευσης, που βεβαιώνει ότι οι τίτλοι αυτοί είναι οι αναφερόμενοι στην παρούσα οδηγία·

ότι η παρούσα οδηγία δεν μεταβάλλει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών οι οποίες απαγορεύουν ή θέτουν υπό ορισμένες προϋποθέσεις την άσκηση ορισμένων δραστηριοτήτων από τις εταιρείες·

ότι είναι δύσκολο, επί του παρόντος, να εκτιμηθεί η χρησιμότητα των κανόνων προς διευκόλυνση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών από τους φαρμακοποιούς· ότι, κάτω από αυτές τις συνθήκες, δεν κρίνεται, προς το παρόν, σκόπιμο να θεσπιστούν τέτοιοι κανόνες·

ότι, ως προς τους όρους ήθους και εντιμότητας, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ εκείνων που απαιτούνται για την αρχική είσοδο στο επάγγελμα και εκείνων για την άσκησή του·

ότι, όσον αφορά τις μισθωτές δραστηριότητες, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 1968 για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας [1], δεν περιέχει ειδικές διατάξεις για τα ρυθμιζόμενα από αντόν επαγγέλματα που να αναφέρονται σε θέματα ήθους και εντιμότητας, επαγγελματικών κανόνων και χρήσεως τίτλου ότι ανάλογα με το κράτος μέλος, οι σχετικές ρυθμίσεις εφαρμόζονται ή μπορούν να εφαρμόζονται στους μισθωτούς όπως και στους μη μισθωτούς· ότι οι δραστηριότητες που υπόκεινται στα κράτη μέλη στην κατοχή διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου φαρμακευτικών σπουδών ασκούνται τόσο από ανεξάρτητους επαγγελματίες όσο και από μισθωτούς, ή εναλλακτικά από τα ίδια προσωπα που ασκούν ταυτόχρονα έμμισθη και μη έμμισθη δραστηριότητα κατά την επαγγελματική τους σταδιοδρομία· ότι για να διευκολυνθεί πλήρως η ελεύθερη κυκλοφορία των επαγγελματιών αυτών στην Κοινότητα, κρίνεται, κατά συνέπεια, αναγκαία η επέκταση της παρούσας οδηγίας στους μισθωτούς,

[1] ΕΕ αριθ. L 257 της 19. 10. 1968, σ. 2.

▼B

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία ισχύει για τις δραστηριότητες στις οποίες η είσοδος και των οποίων η άσκηση εξαρτώνται, σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, από προϋποθέσεις επαγγελματικής ειδικεύσεως και είναι προσιτές στους κατόχους ενός από τα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους φαρμακευτικής που απαριθμούνται στο άρθρο 4.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι φαρμακευτικής

Άρθρο 2

1. Κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει τα διπλώματα, πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που απαριθμούνται στο άρθρο 4 και χορηγούνται στους υπηκόους των κρατών μελών από τα άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας 85/432/ΕΟΚ προσδίδοντας σε αυτά στην επικράτειά του, σε ό,τι αφορά την είσοδο και την άσκηση των δραστηριοτήτων του άρθρου 1, την ίδια ισχύ με τα διπλώματα, πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που χορηγεί το κράτος αυτό και απαριθμούνται στο άρθρο 4.

2. Εντούτοις τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να αναγνωρίζουν τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για τη δημιουργία νέων φαρμακείων ανοικτών στο κοινό. Για την εφαρμογή της οδηγίας αυτής θεωρούνται ως φαρμακεία ανοικτά στο κοινό και εκείνα τα οποία λειτουργούν λιγότερο από τρία χρόνια.

Πέντε χρόνια μετά την πάροδο της προθεσμίας του άρθρου 19 παράγραφος 1, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση με θέμα την, από μέρους των κρατών μελών, εφαρμογή του πρώτου εδαφίου καθώς και τη δυνατότητα επέκτασης των αποτελεσμάτων της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων της παραγράφου 1. Υποβάλλει, ενδεχομένως, και τις κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 3

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 2 και χωρίς να θίγεται το άρθρο 45 της πράξης προσχώρησης του 1979, η Ελληνική Δημοκρατία υποχρεούται να αναγνωρίζει, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που χορηγούνται από τα άλλα κράτη μέλη, για την άσκηση των δραστηριοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 1, μόνο ως μισθωτών δραστηριοτήτων, και σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68.

Για όσο χρονικό διάστημα η Ελληνική Δημοκρατία κάνει χρήση της παρέκκλισης αυτής και χωρίς να θίγεται το άρθρο 45 της πράξης προσχώρησης του 1979, τα άλλα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να αναγνωρίζουν, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, τα πιστοποιητικά που αναφέρονται στο άρθρο 4 στοιχείο δ) παρά μόνο για την άσκηση των δραστηριοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 1, ως μισθωτών δραστηριοτήτων, και σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68.

2. Δέκα έτη μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 19, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο τις ενδεδειγμένες προτάσεις για να επεκταθούν τα αποτελέσματα της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, ώστε να διευκολυνθεί η πραγματική άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των άλλων κρατών μελών. Το

▼B

Συμβούλιο αποφασίζει σχετικά με τις προτάσεις αυτές σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζει η συνθήκη.

Άρθρο 4

Τα διπλώματα, πιστοποιητικά και οι άλλοι τίτλοι που αναφέρονται στο άρθρο 2 είναι:

α) *στο Βέλγιο:*

το νόμιμο δίπλωμα του φαρμακοποιού (het wettelijk diploma van apoteker) που χορηγείται από τις ιατρικές ή φαρμακευτικές σχολές των πανεπιστημίων, από την Κεντρική Εξεταστική Επιτροπή ή από τις Κρατικές Εξεταστικές Επιτροπές πανεπιστημιακής εκπαιδεύσεως·

β) *στη Δανία:*

bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen (βεβαίωση επιτυχίας στις εξετάσεις φαρμακοποιού)·

γ) *στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:*

►M2 ——————— ◄ Zeugnis uber die staatliche Pharmazeutische Prufung (πιστοποιητικό κρατικής εξετάσεως φαρμακοποιού) που χορηγείται από τις αρμόδιες αρχές.

▼M2

———————

▼B

δ) *στην Ελλάδα:*

πιστοποιητικό των αρμοδίων αρχών, ικανότητας άσκησης της φαρμακευτικής, χορηγούμενο μετά από κρατική εξέταση (certificat attestant la capacité d'exercer l'activité de pharmacien, délivré par les autorites compétentes à l'issue d'un examen d'État)·

ε) *στη Γαλλία:*

το κρατικό δίπλωμα του φαρμακοποιού που χορηγείται από τα πανεπιστήμια, ή το κρατικό δίπλωμα διδάκτορος φαρμακευτικής που χορηγείται από τα πανεπιστήμια·

στ) *στην Ιρλανδία:*

το πιστοποιητικό του Registered Pharmaceutical Chemist·

ζ) *στην Ιταλία:*

το δίπλωμα ή πιστοποιητικό ασκήσεως του επαγγέλματος του φαρμακοποιού που χορηγείται μετά από κρατική εξέταση·

η) *στο Λουξεμβούργο:*

Το κρατικό δίπλωμα του φαρμακοποιού που χορηγείται από Κρατική Εξεταστική Επιτροπή και θεωρείται από τον υπουργό Εθνικής Παιδείας·

θ) *στις Κάτω Χώρες:*

Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekerexamen (Το πιστοποιητικό επιτυχίας στις εξετάσεις φαρμακοποιού)·

ι) *Στο Ηνωμένο Βασίλειο:*

το πιστοποιητικό του Registered Pharmaceutical Chemist·

▼M1

κ) *στην Ισπανία:*

título de licenciado en farmacia

(τίτλος πτυχιούχου στη φαρμακευτική που χορηγείται από το Υπουργείο Παιδείας και Επιστημών ή από τα πανεπιστήμια)·

λ) *στην Πορτογαλία:*

Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas

(πτυχίο φαρμακευτικών επιστημών που χορηγείται από τα πανεπιστήμια).

▼B

Άρθρο 5

Αν σε κράτος μέλος η είσοδος ή η άσκηση μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο πρώτο άρθρο εξαρτάται όχι μόνον από την απόκτηση διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου αναφερόμενου στο άρθρο 4, αλλά και από την περάτωση πρακτικής άσκησης ή την ύπαρξη επαγγελματικής πείρας, το κράτος αυτό αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη μία βεβαίωση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής ή προέλευσης, σύμφωνα με την οποία ο ενδιαφερόμενος έχει ασκήσει τις εν λόγω δραστηριότητες στο κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης για ίσο χρονικό διάστημα.

Ωστόσο, η αναγνώριση αυτή δεν ισχύει όσον αφορά τη διετή επαγγελματική πείρα που απαιτεί το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου για την απονομή κρατικής αδείας λειτουργίας φαρμακείου ανοικτού στο κοινό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Κεκτημένα δικαιώματα

Άρθρο 6

►M2 1. ◄ Τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά ή οι άλλοι πανεπιστημιακοί ή ισοδύναμοι τίτλοι φαρμακευτικής που χορηγούνται στους υπηκόους των κρατών μελών από τα κράτη μέλη και δεν ανταποκρίνονται στο σύνολο των ελάχιστων απαιτήσεων εκπαίδευσης που προβλέπονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 85/432/ΕΟΚ εξομοιώνονται προς τα διπλώματα τα οποία ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις αυτές, εφόσον:

— πιστοποιούν εκπαίδευση που ολοκληρώθηκε πριν από την έναρξη εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας, ή

— πιστοποιούν εκπαίδευση που ολοκληρώθηκε μετά την έναρξη της εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας αλλά η οποία είχε αρχίσει πριν από αυτή την έναρξη εφαρμογής,

και εφόσον, και στις δύο περιπτώσεις:

— συνοδεύονται από βεβαίωση που πιστοποιεί ότι οι κάτοχοί τους άσκησαν πραγματικά και νόμιμα σε κράτος μέλος, επί τρία τουλάχιστον συνεχή έτη κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται από τη χορήγηση της βεβαίωσης, μια από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 85/432/ΕΟΚ και εφόσον η δραστηριότητα αυτή αποτελεί αντικείμενο κανονιστικών ρυθμίσεων στο εν λόγω κράτος.

▼M2

2. Τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι πανεπιστημιακοί ή ισοδύαμοι τίτλοι φαρμακευτικής που χορηγούνται στους υπηκόους των κρατών μελών από τα κράτη μέλη και ανταποκρίνονται στο σύνολο των ελάχιστων απαιτήσεων κατάρτισης που προβλέπονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 85/432/ΕΟΚ τα οποία όμως δεν ανταποκρίνονται στις ονομασίες που παρατίθενται στο άρθρο 4 εξομοιούνται, για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, με τα διπλώματα που εμφαίνονται στο άρθρο αυτό εφόσον συνοδεύονται από βεβαίωση που πιστοποιεί την κατάρτιση σύμφωνη με τις διατάξεις της οδηγίας 85/432/ΕΟΚ που αναφέρονται στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας, και εξομοιώνονται από το κράτος μέλος που τα έχει χορηγήσει με τα διπλώματα των οποίων οι ονομασίες παρατίθενται στο αIJρθρο 4 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 6α

Τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι πανεπιστημιακοί ή ισοδύναμοι τίτλοι φαρμακτευτικής που χορηγούνται στους υπηκόους των κρατών μελώ στο έδαφος της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας και δεν ανταποκρίνονται στο σύνολο των ελάχιστων απαιτήσεων κατάρτισης που προβλέπονται στο

▼M2

άρθρο 2 της οδηγίας 85/432/ΕΟΚ εξομοιώνονται προς τα διπλώματα τα οποία ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις αυτές, εφόσον:

— πιστοποιούν κατάρτιση που άρχισε πριν από τη γερμανική ενοποίηση,

— παρέχουν το δικαίωμα άσκησης των δραστηριοτήτων φαρμακοποιού στο σύνολο του εδάφους της Γερμανίας, με τους ίδιους όρους που ισχύουν για τον τίτλο που χορηγείται από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές και αναφέρεται στο άρθρο 4 στοιχείο γ) και

— συνοδεύονται από βεβαίωση που πιστοποιεί ότι οι κάτοχοί τους άσκησαν πραγματικά και νόμιμα στη Γερμανία επί τρία τουλάχιστον συνεχόμενα έτη κατά τη διάρκεια των πέντε ετών, πού προηγούνται της έκδοσης της βεβαίωσης, μία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 85/432/ΕΟΚ, εφόσον η δραστηριότητα αυτή αποτελεί αντικείμενο ρυθμίσεων στο εν λόγω κράτος.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Η χρήση του τίτλου εκπαίδευσης

Άρθρο 7

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 14, τα κράτη μέλη υποδοχής φροντίζουν να αναγνωρίζεται στους υπηκόους των κρατών μελών, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 2, 5 και 6, το δικαίωμα να κάνουν χρήση του τίτλου εκπαίδευσης και ενδεχομένως και της σχετικής σύντμησής του, τον οποίο έχουν νομίμως αποκτήσει στο κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης, στη γλώσσα του κράτους αυτού. Τα κράτη μέλη υποδοχής μπορούν να προβλέπουν να ακολουθείται ο τίτλος αυτός από το όνομα και την έδρα του ιδρύματος ή της εξεταστικής επιτροπής που το χορήγησε.

2. Αν ο τίτλος εκπαίδευσης του κράτους μέλους καταγωγής ή προέλεύσης μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση στο κράτος μέλος υποδοχής με τίτλο που απαιτεί, στο κράτος αυτό, συμπληρωματική εκπαίδευση που δεν έχει αποκτηθεί από τον κάτοχό του, το εν λόγω κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να επιβάλει στον κάτοχο του τίτλου τη χρησιμοποίηση του τίτλου εκπαίδευσής του του κράτους μέλους καταγωγής ή προέλευσης, με κατάλληλη μορφή που καθορίζεται από το κράτος μέλος υποδοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Διατάξεις προς διευκόλυνση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης

Άρθρο 8

1. Το κράτος μέλος υποδοχής που απαιτεί από τους πολίτες του αποδείξεις ήθους ή εντιμότητας για την είσοδο σε μία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο πρώτο άρθρο, δέχεται ως επαρκή απόδειξη, προκειμένου περί πολιτών των άλλων κρατών μελών, βεβαίωση που χορηγείται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ή προέλευσης, η οποία πιστοποιεί την πλήρωση των όρων ήθους ή εντιμότητας που απαιτούνται στο κράτος μέλος αυτό για την είσοδο στην σχετική δραστηριότητα.

2. Όταν το κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης δεν απαιτεί απόδειξη ήθους ή εντιμότητάς για την είσοδο στη σχετική δραστηριότητα το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να απαιτήσει από τους πολίτες του κράτους μέλους καταγωγής ή προέλευσης απόσπασμα ποινικού μητρώου ή, ελλείψει τούτου, ισοδύναμο έγγραφο, εκδιδόμενο από αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ή προέλευσης.

▼B

3. Αν το κράτος μέλος γνωρίζει σοβαρά και συγκεκριμένα γεγονότα, τα οποία συνέβησαν έξω από την επικράτειά του πριν από την εγκατάσταση του ενδιαφερομένου στο κράτος αυτό και μπορούν να έχουν συνέπειες, όσον αφορά την είσοδο στη σχετική δραστηριότητα στο κράτος αυτό, μπορεί να ενημερώσει σχετικά το κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης.

Το κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης εξετάζει την ακρίβεια των γεγονότων στο μέτρο που μπορούν να έχουν συνέπειες στο κράτος μέλος αυτό ως προς την είσοδο στη σχετική δραστηριότητα. Οι αρχές του κράτους αυτού αποφασίζουν οι ίδιες για τη φύση και την έκταση των ερευνών που πρέπει να γίνουν και ανακοινώνουν στο κράτος μέλος υποδοχής τα συμπεράσματα που συνάγουν από αυτές, όσον αφορά τις βεβαιώσεις ή τα έγγραφα που έχουν εκδώσει.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν το απόρρητο των πληροφοριών πού διαβιβάζονται.

Άρθρο 9

1. Όταν σε κράτος μέλος υποδοχής ισχύουν νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, οι οποίες αφορούν την άσκηση μιας από τις αναφερόμενες στο άρθρο 1 δραστηριότητες και αναφέρονται στο ήθος ή στην εντιμότητα του ενδιαφερομένου, περιλαμβανομένων και των διατάξεων που προβλέπουν πειθαρχικές κυρώσεις σε περίπτωση βαρέος επαγγελματικού παραπτώματος ή καταδίκης για ποινικό αδίκημα, το κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης διαβιβάζει στο κράτος μέλος υποδοχής τις αναγκαίες πληροφορίες για τα μέτρα ή τις κυρώσεις επαγγελματικού ή διοικητικού χαρακτήρα που έχουν ληφθεί κατά του ενδιαφερομένου, καθώς και για τις ποινικές κυρώσεις που επηρεάζουν την άσκηση του επαγγέλματος στο κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης.

2. Αν το κράτος μέλος γνωρίζει σοβαρά και συγκεκριμένα γεγονότα, τα οποία συνέβησαν έξω απο την επικράτειά του πριν από την εγκατάσταση του ενδιαφερομένου στο κράτος αυτό, και μπορούν να έχουν συνέπειες στην ανάληψη της σχετικής δραστηριότητας σε αυτά, μπορεί να ενημερώνει σχετικά το κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης.

Το κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης εξετάζει την ακρίβεια των γεγονότων στο μέτρο που μπορούν να έχουν συνέπειες στο κράτος μέλος αυτό ως προς την είσοδο στη σχετική δραστηριότητα. Οι αρχές του κράτους αυτού αποφασίζουν οι ίδιες για τη φύση και την έκταση των ερευνών που πρέπει να γίνουν και ανακοινώνουν στο κράτος μέλος υποδοχής τα συμπεράσματα που συνάγουν από αυτές, ενόψει των πληροφοριών που έχουν διαβιβάσει δυνάμει της παραγράφου 1.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν το απόρρητο των πληροφοριών που διαβιβάζονται.

Άρθρο 10

Όταν το κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από τους πολίτες του, για την είσοδο ή την άσκηση μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1, έγγραφο σχετικό με τη σωματική ή ψυχική υγεία του ενδιαφερομένου, το κράτος αυτό δέχεται ως επαρκή την υποβολή τον εγγράφου που ζητείται στο κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης.

Όταν το κράτος μέλος καταγωγής ή προέλευσης δεν απαιτεί τέτοιο έγγραφο για την είσοδο ή την άσκηση της σχετικής δραστηριότητας, το κράτος μέλος υποδοχής δέχεται από τους πολίτες του κράτους μέλους καταγωγής ή προέλευσης βεβαίωση χορηγούμενη από την αρμόδια αρχή του κράτους αυτού, η οποία να αντιστοιχεί στις βεβαιώσεις του κράτους μέλους υποδοχής.

▼B

Άρθρο 11

Τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 8, 9 και 10 δεν μπορούν να υποβληθούν μετά την πάροδο τριών μηνών από την ημερομηνία έκδοσής τους.

Άρθρο 12

1. Η διαδικασία αποδοχής για την είσοδο σε μια από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1, σύμφωνα με τα άρθρα 8, 9 και 10, πρέπει να περατώνεται μέσα σε συντομότατη προθεσμία και πάντως το αργότερο μέσα σε τρεις μήνες από την υποβολή των δικαιολογητικών από τον ενδιαφερόμενο, με την επιφύλαξη των καθυστερήσεων που μπορούν να προκύψουν από ενδεχόμενη προσφυγή μετά τη λήξη της διαδικασίας αυτής.

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 και στο άρθρο 9 παράγραφος 2, η αίτηση για επανεξέταση αναστέλλει την προθεσμία της παραγράφου 1.

Το κράτος μέλος από το οποίο ζητήθηκαν πληροφορίες διαβιβάζει την απάντησή του μέσα σε τρεις μήνες.

Το κράτος μέλος υποδοχής συνεχίζει την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 διαδικασία αμέσως μετά τη λήψη της απάντησης ή από τη λήξη της προθεσμίας αυτής.

Άρθρο 13

Όταν κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από τους πολίτες του όρκο ή επίσημη δήλωση για την είσοδο ή την άσκηση μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 και στην περίπτωση που ο τύπος του εν λόγω όρκου ή της εν λόγω δήλωσης δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους πολίτες των άλλων κρατών μελών, το κράτος μέλος υποδοχής μεριμνά ώστε να τίθεται στη διάθεση των ενδιαφερομένων κατάλληλος και ισότιμος τύπος όρκου ή δήλωσης.

Άρθρο 14

Όταν σε ένα κράτος μέλος υποδοχής, η χρήση του επαγγελματικού τίτλου που σχετίζεται με μία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 αποτελεί αντικείμενο κανονιστικών ρυθμίσεων, οι πολίτες των άλλων κρατών μελών οι οποίοι πληρούν τις προβλεπόμενες στα άρθρα 2, 5 και 6 προϋποθέσεις φέρουν τον επαγγελματικό τίτλο του κράτους μέλους υποδοχής, ο οποίας αντιστοιχεί στο κράτος αυτό στις εν λόγω προϋποθέσεις εκπαίδευσης και κάνουν χρήση της σύντμησής του.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους δικαιούχους να ενημερώνονται για την υγειονομική και κοινωνική νομοθεσία καθώς και, κατά περίπτωση, για την επαγγελματική δεοντολογία που ισχύει στο κράτος μέλος υποδοχής.

Για το σκοπό αυτό μπορούν να συνιστούν υπηρεσίες ενημέρωσης από τις οποίες οι δικαιούχοι θα μπορούν να παίρνουν τις αναγκαίες πληροφορίες. Τα κράτη μέλη υποδοχής μπορούν να υποχρεώνουν τους δικαιούχους να έρχονται σε επαφή με τις υπηρεσίες αυτές.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργούν τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 υπηρεσίες στις αρμόδιες αρχές ή οργανισμούς που ορίζουν εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, εφόσον παρίσταται ανάγκη, να αποκτούν οι δικαιούχοι, προς το συμφέρον τους και προς το συμφέρον των πελατών τους, τις γλωσσικές εκείνες γνώσεις που

▼B

είναι αναγκαίες για την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας στο κράτος μέλος υποδοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 16

Το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί, σε περίπτωση δικαιολογημένων αμφιβολιών, να απαιτήσει από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους βεβαίωση της γνησιότητας των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που έχουν χορηγηθεί στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος και αναφέρονται στα κεφάλαια II και III, καθώς και τη βεβαίωση του γεγονότος ότι ο δικαιούχους εκπληρώνει όλες τις προβλεπόμενες από την οδηγία 85/432/ΕΟΚ προϋποθέσεις εκπαίδευσης.

Άρθρο 17

Τα κράτη μέλη ορίζουν, μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1, τις αρχές και τους οργανισμούς που είναι αρμόδιοι να χορηγούν ή να δέχονται τα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους, καθώς και τα προβλεπόμενα στην παρούσα οδηγία έγγραφα ή πληροφορίες, ενημερώνουν δε αμέσως τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή.

Άρθρο 18

Η παρούσα οδηγία ισχύει επίσης για τους υπηκόους των κρατών μελών οι οποίοι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68, ασκούν ή θα ασκήσουν ως μισθωτοί μια από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 19

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωσή τους προς την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Οκτωβρίου 1987 και ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις ουσιώδεις διατάξεις εσωτερικού δικαίου που εκδίδουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 20

Αν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας παρουσιάζονται σε ορισμένους τομείς μείζονες δυσχέρειες για ένα κράτος μέλος, η Επιτροπή εξετάζει τις δυσχέρειες αυτές σε συνεργασία με το εν λόγω κράτος και λαμβάνει τη γνώμη της Φαρμακευτικής Επιτροπής, η οποία έχει συσταθεί με την απόφαση 75/320/ΕΟΚ [1].

Εφόσον παραστεί ανάγκη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο τις κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 21

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

[1] ΕΕ αριθ. L 147 της 9. 6. 1975, σ. 23.